

**UCHWAŁA NR XLVII/626/02
RADY MIEJSKIEJ KATOWIC
z dnia 25 marca 2002r.**

w sprawie załatwienia skargi na działalność Powiatowego Urzędu Pracy w Katowicach.

Na podstawie art. 18 ust. 2 punkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym /Dz.U. z 2001r., Nr 142, poz.1591 / w związku z art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r.- Kodeks postępowania administracyjnego /Dz.U. z 2000r., Nr 98, poz. 1071 z późn. zm./

**Rada Miejska Katowic
u c h w a ł a:**

1. Uznać za bezzasadną skargę Pana S B z łożoną w Urzędzie Marszałkowskim Województwa Śląskiego w dniu 3 stycznia 2002r. na działalność Powiatowego Urzędu Pracy w Katowicach i odmowę udzielenia pożyczki na działalność gospodarczą.
2. Prawne i faktyczne argumenty decydujące o zajęтым stanowisku w sprawie zawiera uzasadnienie do niniejszej uchwały.
3. Zobowiązać Przewodniczącego Rady Miejskiej Katowic do zawiadomienia wnoszącego skargę o sposobie załatwienia.
4. Wykonanie uchwały powierzyć Przewodniczącemu Rady Miejskiej Katowic.
5. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący
Rady Miejskiej Katowic

Wojciech Boroński

U z a s a d n i e n i e

Pan S B w dniu 3 stycznia 2002r. złożył w Urzędzie Marszałkowskim Województwa Śląskiego skargę na działalność Powiatowego Urzędu Pracy w Katowicach, w szczególności na odmowę udzielenia pożyczki na działalność gospodarczą. Marszałek Województwa Śląskiego pismem z 14 stycznia 2002r. przekazał skargę celem załatwienia Przewodniczącemu Rady Miejskiej Katowic.

Komisja Główna po zapoznaniu się ze sprawą ustaliła co następuje:

Zgodnie z regulaminem udzielania pożyczek z Funduszu Pracy obowiązującym w Powiatowym Urzędzie Pracy, zatwierdzonym przez Powiatową Radę Zatrudnienia, pożyczki na działalność gospodarczą przyznawane są w ramach posiadanych na ten cel środków następującym podmiotom: bezrobotnym zarejestrowanym w Powiatowym Urzędzie Pracy oraz pracodawcom na zorganizowanie dodatkowych miejsc pracy dla bezrobotnych skierowanych przez Powiatowy Urząd Pracy na te miejsca.

Zarządzeniem Kierownika Urzędu powołano komisję ds. opiniowania wniosków o udzielenie pożyczek z Funduszu Pracy, która jest organem opiniodawczym Kierownika Powiatowego Urzędu Pracy.

W skład komisji wchodzi: trzech przedstawicieli PUP, dwóch przedstawicieli Prezydenta Miasta Katowice.

Warunkiem ubiegania się o pożyczkę jest:

- zaliczenie testu określającego predyspozycje do prowadzenia działalności gospodarczej,
- rozmowa kwalifikacyjna z doradcą zawodowym w sprawie oceny przedsięwzięcia,

- ukończenie kursu „Podstawy przedsiębiorczości”, na który kieruje i finansuje Powiatowy Urząd Pracy,
- uzyskanie pozytywnej opinii komisji ds. udzielania pożyczek.

Pan S B jest zarejestrowany w Urzędzie Pracy od 5.04.2000r. W dniu 27.03.2001r. w.w. złożył wniosek w sprawie udzielenia pożyczki na uruchomienie zakładu piekarsko-cukierniczego.

Pismem z dnia 30.03.2001r., znak P.I.3561-2/ZK/01 Pan B został poinformowany, że z uwagi na brak środków finansowych z Funduszu Pracy przedmiotowy wniosek będzie rozpatrzony w terminie późniejszym oraz jakie informacje zgodnie z Rozporządzeniem MPIPS z dnia 24.03.1995r. powinny być zawarte w przedkładanym przez pożyczkobiorcę wniosku.

W dniu 10.04.2001r. wystosowano do Pana B pismo z prośbą o wypełnienie załączonego druku „wniosku” celem przyjęcia go do realizacji przez Urząd Pracy. Powyższy wniosek wpłynął do Urzędu Pracy 10.05.2001r.

Zgodnie z regulaminem udzielania pożyczek Pan B został skierowany do doradcy zawodowego na rozmowę kwalifikacyjną w celu wstępnej analizy projektowanej działalności gospodarczej.

W parciu o przeprowadzone testy dokonana została wstępna analiza szans i zagrożeń projektowanej działalności, która wykazała: brak wstępnych założeń finansowo – ekonomicznych projektu, znacznie zawyżoną zyskowność, duży nakład środków finansowych i brak zabezpieczenia finansowego.

W oparciu o opinię doradcy zawodowego w.w. został w dniu 4.06.2001r. skierowany na kurs „Podstawy przedsiębiorczości” celem przygotowania się do uruchomienia i prowadzenia własnej działalności gospodarczej, zwłaszcza w aspekcie precyzyjnego i bardziej realistycznego określenia założeń finansowo – ekonomicznych projektowanej działalności gospodarczej. Udział Pana B w kursie „Podstawy przedsiębiorczości” miał także na celu zapoznanie się z aktualnymi przepisami prawnymi dotyczącymi prowadzenia własnej firmy oraz przygotowanie do sporządzenia w sposób prawidłowy biznes planu, który jest podstawowym dokumentem oceny przedsięwzięcia.

Na szkolenie „Podstawy przedsiębiorczości” zostało skierowanych 5 osób bezrobotnych ubiegających się o przyznanie pożyczki na rozpoczęcie działalności gospodarczej. Szkolenie ukończyły wszystkie zainteresowane osoby i w dniu 30.07.2001r. wpłynęły do Urzędu Pracy biznes plany wszystkich potencjalnych pożyczkobiorców z opiniami prowadzących szkolenie. Opinia ta jest jednym z elementów ułatwiających ocenę przedstawionego projektu.

W opinii tej stwierdzono, że zagrożeniem dla prowadzenia działalności przez Pana Białka jest brak doświadczenia w prowadzeniu samodzielnej działalności gospodarczej, silna konkurencja na rynku. Pozytywnie oceniono kwalifikacje zawodowe, jakość produktów oraz lokalizację.

Oceniając przedłożony przez Pana B wniosek oraz biznes plan dokonano rozeznania rynku piekarsko-cukierniczego na terenie Katowic. Przeprowadzono liczne rozmowy z właścicielami piekarni, którzy od kilku lat prowadzą działalność gospodarczą w tym zakresie.

Z uzyskanych informacji wynika, że:

- minimalny koszt uruchomienia średniej wielkości zakładu piekarniczego /kupując część wyposażenia używanego/ to kwota około 300.000,00 zł. Według założeń, które przedstawił Pan B w biznes planie ogólny koszt uruchomienia całego przedsięwzięcia zamknie się w kwocie około 101.000,00 zł, co w opinii osób zajmujących się tą branżą jest nierealne.
- średnia cena pieca piekarniczego – to koszt minimum 120.000,00 zł. Pan B planuje zakup pieca piekarniczego za około 45.000,00 zł za pośrednictwem firmy leasingowej, którego spłata będzie rozłożona na 5 nieoprocentowanych rat, co według zasad leasingowych jest niemożliwe (przeprowadzono rozmowy z kilkoma firmami leasingowymi)
- koszt pozostałych urządzeń niezbędnych w zakładzie piekarniczym również nie został przez pana B oceniony realistycznie. Dla porównania koszt miesiarki do ciasta / po remoncie/ sięga kwoty nawet 73.000,00 zł, natomiast Pan B przeznaczna na zakup takiej maszyny z trzema kotłami kwotę 27.600,00 zł. Również

- koszt zakupu przesiewacza do mąki podany w biznes planie wynosi 1.500,00 zł, natomiast w ofertach cenowych najtańszy przesiewacz kosztuje 4.700,00 zł + VAT,
- ustalono również, że zakładane przez pana B wyposażenie zakładu jest nie wystarczające. Brak jest niezbędnych urządzeń – koniecznych do prawidłowego funkcjonowania piekarni takich jak: dzielarka do bułek, zmywarka do pojemników na pieczywo itp., których posiadanie jest wymogiem odebrania zakładu przez służby sanitarne, handlowe i inne,
  - gotówka w wysokości 5.000 jaką Pan B dysponuje w początkowej fazie działalności, przy tak dużych założeniach ujętych w planie sprzedaży – jest niewystarczająca, a w związku z tym nie gwarantuje płynności finansowej przedsięwzięcia. Pan B zakłada, że potencjalnymi klientami jego wyrobów będą m.in. szkoły, szpitale i przedszkola.

Z uzyskanych w tym temacie informacji wynika, że jest to niewielki rynek zbytu, ponieważ duża grupa producentów pieczywa i wyrobów cukierniczych zaopatruje te placówki charytatywnie z uwagi na powszechnie znaną trudną sytuację finansową tych placówek jako jednostek i zakładów budżetowych. Również duża ilość restauracji oraz supermarketów nie są odbiorcami pieczywa, gdyż sami są jego producentami,

- usytuowanie przyszłej piekarni przy ul. Bocheńskiego w bliskim sąsiedztwie takich konkurentów jak: ALA, PIEKIELNIK czy JUMAR istniejących od lat na tym terenie stanowi bardzo duże zagrożenie dla nowo powstałego zakładu z uwagi na ich tradycje, atrakcyjność cenową wyrobów oraz szeroki asortyment produkowanego pieczywa /piekarnia ALA przy ul. Witosa produkuje aż 80 rodzajów pieczywa nie licząc wyrobów ciastkarskich, które również są w ciągłej sprzedaży/

Reasumując powyższe, pozyskanie rynku zbytu dla firmy, która dopiero wchodzi na rynek z tak wysokimi założeniami produkcyjnymi przy dużej konkurencyjności jest mało realne i stanowi duże ryzyko powodzenia przedsięwzięcia, natomiast wpływa na matematyczną prawidłowość ocenianych wskaźników przedstawionych w biznes planie. W dniu 8.08.2001r. odbyło się posiedzenie komisji, na którym rozpatrzono ponownie wnioski pana S. B.

Komisja stwierdziła:

- brak istotnych wartości liczbowych w części ekonomiczno – finansowej proponowanego przedsięwzięcia,
- projektując działalność gospodarczą Pan Białek nie uwzględnił realnych kosztów w stosunku do zysków co nie gwarantuje pełnej płynności finansowej przedsięwzięcia. Podstawowym miernikiem działalności gospodarczej firmy jest zysk tj. różnica między przychodami a kosztami uzyskania przychodu, które w tym przypadku nie zostały ocenione w sposób realistyczny,
- zagrożeniem dla działalności gospodarczej jest również duża konkurencja na rynku piekarsko-cukierniczym oraz fakt, że w początkowym okresie działalności firma jest nieznana co może stanowić zagrożenie dla zbytu wyrobów Pana B,
- pomoc oferowana przez profesjonalistów na szkoleniu „Podstawy przedsiębiorczości” nie została przez zainteresowanych wykorzystana do prawidłowego sporządzenia biznes planu i właściwej analizy projektowanego przedsięwzięcia.

Komisja po wnikliwej analizie negatywnie zaopiniowała przedstawiony biznes plan. Zaznaczyć należy, że na słabe strony i zagrożenia związane z uruchomieniem tego typu działalności gospodarczej zwrócili również uwagę w opinii wniosku kredytowego Pana B specjaliści z Politechniki Śląskiej, będący wykładowcami na kursie „Podstawy przedsiębiorczości”, w którym w.w. uczestniczył. Spośród zagrożeń dla projektowanej działalności jako najważniejsze uznali: brak doświadczenia Pana B w samodzielnym prowadzeniu działalności gospodarczej, pojawienie się nowych silnych konkurentów na rynku piekarsko-cukierniczym. Wskazali również na konieczność uzupełnienia biznes planu o brakujące wartości liczbowe w części ekonomiczno – finansowej. Ustalenie wartości liczbowych stanowi podstawę prawidłowo sporządzonego biznes planu.

W dniu 10.08.2001r. Pan B w Powiatowym Urzędzie Pracy otrzymał szczegółowe wyjaśnienia dotyczące oceny przedstawionego biznes planu oraz przyczyny nie

udzielenia pożyczki na rozpoczęcie działalności gospodarczej. O odmowie przyznania pożyczki Pan B został również poinformowany pismem z dnia 8.08.2001r. znak: P.I.552-11/ZK/01.

W przedłożonym w Urzędzie Pracy po raz drugi biznes planie Pan B jeszcze bardziej zwiększył założenia produkcyjne nie zmieniając ogólnego kosztu uruchomienia działalności, wobec tego brak było podstaw do zmiany decyzji o odmowie udzielenia pożyczki.

W oparciu o przedstawione wyżej argumenty oraz po dokładnej analizie dokumentów komisja pożyczkowa na posiedzeniu w dniu 12.11.2001r. po raz drugi stwierdziła, że udzielenie pożyczki Panu B byłoby zbyt ryzykowne i nieuzasadnione.

Komisja Główna Rady Miejskiej nie dopatrzyła się uchybień w prowadzonej przez Powiatowy Urząd Pracy procedurze rozpatrywania wniosku o przyznanie pożyczki i w związku z tym zawnioskowała o uznanie za bezzasadną skargę wniesioną przez pana Stanisława B .

Z powyżej przedstawionych powodów Rada Miejska podjęła uchwałę o uznaniu skargi Pana S B za bezzasadną.